

Часопис ХАЈР

**Четврти број Часописа
Хуманитарне организације Хајр**
који се бави људским правима
са акцентом на сваком облику насиља

Тема броја:
“И ћутање је злочин”

фебруар 2023.

Храбар **А**утентичан **Ј**единствен **Р**авноправан

Удружење Хајр

Истакли бисмо да смо политички неопредељени, да су наши чланови припадници различитих конфесија, религија, професија, степена образовања и да уважавамо сваку различитост. Одричемо се политичке опредељености било ког типа и истичемо борбу за људска права, породицу, за дизање свесности против сваког типа насиља, посебно породичног као нашу смерницу деловања. Прихватамо помоћ од свих који желе да изразе своју хуманост кроз рад за Удружење (волонтирање), донацију у новцу, гардероби, храни и другим потрепштинама. Помозите онима којима је неопходно, будите хумани!

Ул. Обилићев венац бр. 4, 11000 Београд, жиро рачун: Банка Интеза: 160000000053443390
Девизни рачун: 0054000045546, Матични број: 28215690***ПИБ: 109797962*** Шифра делатности: 9499***
E-mail: uznhajr@gmail.com Фејсбук страница: <https://www.facebook.com/uznhajr.beograd>
Сајт: <https://www.uznhajr.org/>
Оснивач и председница Удружења Хајр: Хајрија Рамадани; Назив часописа – ХАЈР – тромесечник;
Главна и одговорна уредница часописа ХАЈР: Данијела Ракић.
Редакција: Биљана Јаковљевић, Снежана Живановић, Драгана Батас, Милена Екарт, Маријана Ковачевић
Место: Београд;
Издавач: УЖН Хајр, Београд;
Тираж: 200;
Штампа: Штампарија Радуних, Београд
CIP - ; ISSN-2737-9698; COBISS.SR-ID 19683081
Припрема за штампу и дизајн – Милош Ристовић;
Коректура и лектура – Вера Којић.

СТРУКТУРА УДРУЖЕЊА ХАЈР

ПРЕДСЕДНИЦА УДРУЖЕЊА: Хајрија Рамадани | +381 64 482 95 99 | uznhajr@gmail.com

УПРАВНИ ОДБОР: Хајрија Рамадани, Кале Кнежевић, Жељка Остојић, Љубица Савић

НАДЗОРНИ ОДБОР: Љиљана Перић, Јован Марић, Кадира Џенановић

ПОЧАСНИ ЧЛАНОВИ: 1. Проф. Др Јован Марић 2. Мина Костић, 3. Тамара Ђурић, 4. Милица Дабовић, 5. Светлана Китић 6. Небојша Глишић

КООРДИНАТОР СВИХ ТИМОВА: Анжела Николић,

Заменик: Драгана Батас | uznhajrpenzionerskitim@gmail.com

СЕКРЕТАР: Биљана Михајловић Марковић | uznhajrsekretarijat@gmail.com

Заменица: Зорица Радовановић | uznhajr1@gmail.com,

БЛАГАЈНИК: Зорица Радовановић | uznhajr1@gmail.com

ПРАВНИ ТИМ: Координатор: Снежана Живановић | uznhajrpravnitim1@gmail.com

ПСИХОЛОШКИ ТИМ: Координатор: Маријана Ковачевић | uznhajrpsiholoskitim@gmail.com

КУЛТУРНИ ТИМ: Координатор: Биљана Јаковљевић, uznhajr2@gmail.com,

Заменица: Данијела Ракић | uznhajrkulturnitim@gmail.com

ПРОЈЕКТНИ ТИМ: Координатор: Биљана Педовић | uznhajrprojekti@gmail.com

ПЕНЗИОНЕРСКИ ТИМ: Координатор: Драгана Батас,

Заменица: Љубинка Милошевић uznhajrpenzionerskitim@gmail.com

ОМЛАДИНСКИ ТИМ: Координатор: Ђурђевка Шиметић | uznhajromladinskitim@gmail.com

ДЕЧИЈИ ТИМ: Координатор: Ана Стојановић | uznhajrdecjitim@gmail.com

МЕДИЈА ТИМ: uznhajrpress@gmail.com

КРЕАТИВНИ ТИМ: Координатор: Милена Милачић

Заменица: Јелена Радунувић | uznhajrkreativneindustrije@gmail.com

КАНЦЕЛАРИЈЕ:

1. АРАНЂЕЛОВАЦ: uznhajrarandjelovac@gmail.com

2. ШИД: uznhajrsid@gmail.com

3. ТРСТЕНИК: uznhajrtrstenik@gmail.com

4. ЛАЈКОВАЦ: uznhajrlajkovac@gmail.com

5. НИШ: uznhajrnis@gmail.com

6. САРАЈЕВО: uznhajrsarajevo@gmail.com

7. ВРЊАЧКА БАЊА: uznhajrvrnjackabanja@gmail.com

Председница Удружења жртава насиља „Хајр“

Хајрија Рамадани је дете са београдског асфалта. Одрасла је у бројној породици у којој се подразумевало да се дели храна на једнаке делове. Родитељи су марљиво радили да прехране своју децу и зато су их увек учили да једног дана, кад оформе своју породицу, буду вредни и узорни родитељи.

Хајрија је имала план да заврши школу и да после тога неко време путује са другарицом и потражи посао. Међутим, заљубила се јако у једног младића са којим је недуго затим и стала пред матичара.

Породични живот и родитељство били су овој младој жени понос и све на свету, док је једне јануарске ноћи њен муж под дејством алкохола и у нападу беса због неосноване љубоморе, није са дететом избацио на снежну улицу. Пошто није очекивала овакав расплет догађаја, није понела довољно гардеробе и обуће за дете и себе, а како јој је батерија на телефону била на минимуму, није могла да позове никога

у помоћ. Са својим дететом, упућује се у полицијску станицу надајући се заштити и помоћи.

Пут до полицијске станице био је довољно дуг да се у овој младој жени, претученој и пониженој, роди идеја о оснивању удружења жртава насиља.

Како сама Хајрија каже: „Борити се са ветрењачама није лако, али исто тако није лако бити на улици под снегом са својим дететом. Било ми је тешко што нисам у свом дому и што сам после двадесет шест година брака и живота под заједничким кровом, тражећи правну помоћ на Правном факултету, сазнала за Сигурну кућу у којој сам била смештена скоро годину дана. Тек тада сам схватила колико сам била срећна у детињству“.

Хајрија истиче да насиље нема веру, боју и нацију и пошто сви грађани плаћају порез, држава мора да се побрине за жртве насиља и за те потребе формира посебан

фонд. Јер, како сама каже: „Послодавац кад види жену која је била жртва насиља, не жели да је запосли јер нема ко да јој чува дете, а онда ни стан не може да плати јер је станодавац одмах пита да ли има новца

за кирију. Зато је и тешко организовати да деца иду у школу и да породица колико-толико нормално функционише“.

Жена која је пошла трновит пут од снежне и хладне улице, преко Сигурне женске куће, полицијских станица, судова и центара за социјални рад, борећи се за своје дете и себе, храбро је одлучила да иде даље и да њена мука и страдање остане тачка пресека после које више ништа неће бити исто. Основала је Удружење жртава насиља које ових дана обележава шест година континуираног рада и подршке жртвама, међу којима нажалост има и деце. Многе стране држављанке затражиле су помоћ од Удружења, много судских процеса је вођено против насилника, док је један број жена наставио да води живот какав су желеле,

„Пред насилником не смемо да се повлачимо. О насиљу не смемо да ћутимо. Морамо сви међусобно да се подржавамо и тако једнога дана створимо услове за живот без насиља.“

ипак се један број њих вратио и наставио да живи са насилним партнерима.

После свега, Хајрија каже: „Пред

насилником не смемо да се повлачимо. О насиљу не смемо да ћутимо. Морамо сви међусобно да се подржавамо и тако једнога дана створимо услове за живот без насиља. Зато је Удружење започело са оснивањем канцеларија у другим градовима у Србији, као што су Шид, Аранђеловац и Лазаревац, док је ове јесени отворена канцеларија у Швајцарској. У току су разговори за оснивање још неколико канцеларија у Европи. Мисија нам је да под именом „Хајр“ имамо организовану борбу против насиља у свим земљама које нам укажу гостопримство“.

Данас је у нашем друштву она препозната као борац против насиља у породици, па је зато радо позивају у ресорно Министарство, на трибине, семинаре и конференције, а исто тако и у телевизијске емисије у којима има прилику да говори о борби против насиља.

Радо је виђен гост на разним церемонијама и свечаностима које организују стране амбасаде и организације, ценећи њен рад и допринос друштву у коме живи. ♦

Интервју водила Данијела Ракић

ИНТЕРВЈУ СА МИЛИЦОМ ДАБОВИЋ

Интервју са нашом познатом кошаркашицом Милицом Дабовић на Сурвајверу, који је одржан 09. октобра 2022. године на Ади Циганлији у организацији Удружења жртава насиља „Хајр“.

„Одакле идеја за овакву манифестацију?“

Милица Дабовић:

„Одакле би била него из срца. Једноставно рођен си да се целог живота бориш и да целог живота помажеш, а онда спојиш здраво и корисно.“

„Како сте успели да у време највеће борбе као жртва насиља постижете најбоље професионалне успехе?“

Милица Дабовић:

„Ја сам жена борац, навикла сам да се борим, како на терену, тако и ван њега. То је за мене било како нормално тако и ненормално и као резултат успела сам да победим и да на крају дана будем поносна сама на себе.“

„Како спортски догађаји као овај данас могу утицати на спречавање насиља?“

Милица Дабовић:

„Слоган „Буди човек а не звер“ јесте једна реченица која остаје у глави и која треба да се прошири. Најбитније је на данашњи дан бити човек, јер то је реткост, нажалост. Тако ја одгајам своје дете и волела бих да сви родитељи који су данас дошли имају исто виђење као ја. Ја сам пресрећна што сам видела родитеље у толиком броју и очеве и мајке који су дошли ту срећни и задовољни да се друже са нама. Мене су испратили ту и Стефан, и Владо, и Миља, и Стева, којима није било тешко да одвоје пар сати да подрже ову акцију. И то је то, шта друго да Вам кажем... Требало би чинити добра дела.“

„Која се порука шаље Сурвајвером?“

Милица Дабовић:

„Порука је да се никад не одустаје.“

„Шта б.исте поручили жртвама насиља

**„Буди човек
а не звер“**

и читаоцима часописа Хајр?“

Милица Дабовић:

„Поручила бих да буду јаки, да пријаве насиље што пре и да буду победници.“

„Да ли мислите да је систем заштите жртва насиља добро уређен у Србији?“

Милица Дабовић:

„Није добро уређен. То може много више и много боље и може још да се уреди. Може да се примени европски модел, где је принцип да ко такне жену иде у затвор. Код нас треба да убијеш неког да би ишао у затвор“. ♦

Драгана Батас
Биљана Јаковљевић

ЖРТВЕ И У УНИЈИ

„Иако далеко од нас, ни чланице ЕУ нису далеко одмакле у борби против насиља над женама“, рекао је председник Европске комисије, Жозел Барел, поводом Међународног дана борбе против насиља 25.11.2022. године.

Свака трећа жена је доживела физичко или сексуално злостављање, док је свака пета девојчица била жртва сексуалног насиља над децом, а свака друга млада жена искусила је савремени облик сајбер насиља.

За сада је петнаест чланица Уније увело телефон за жртве насиља 116016 на коме добијају савете и подршку, а за остале је рок за то крај априла.

Најчешће коришћено истраживање о насиљу над женама спроведено на узорку од 42.000 жена ЕУ показало је да је свака десета жена доживела неки облик физичког и сексуалног насиља од своје петнаесте године, док је једна од двадесет жена силована, а свака пета је била физички или сексуално злостављана од садашњег или бившег партнера.

43 одсто жена искусило је психичко злостављање у везама, док је 4 до 7 процената жена у ЕУ искусило злостављање на интернету.

У свим чланицама Уније више од половине жена убио је интимни партнер или члан породице, а просек је да две жене

дневно убије интимни партнер или члан породице.

У међувремену, трговина жртвама је толико напредовала да су жртве постале једва видљиве за помоћ.

Истраживање је показало и да се само 14 одсто жена обраћа полицији. Оно што ЕУ званично ради су директиве за заштиту жена, чак и ако нису чланице Уније. Од октобра 2022. године регулисани су и принудни бракови, абортуси и стерилизација.

„Иако далеко од нас, ни чланице ЕУ нису далеко одмакле у борби против насиља над женама“

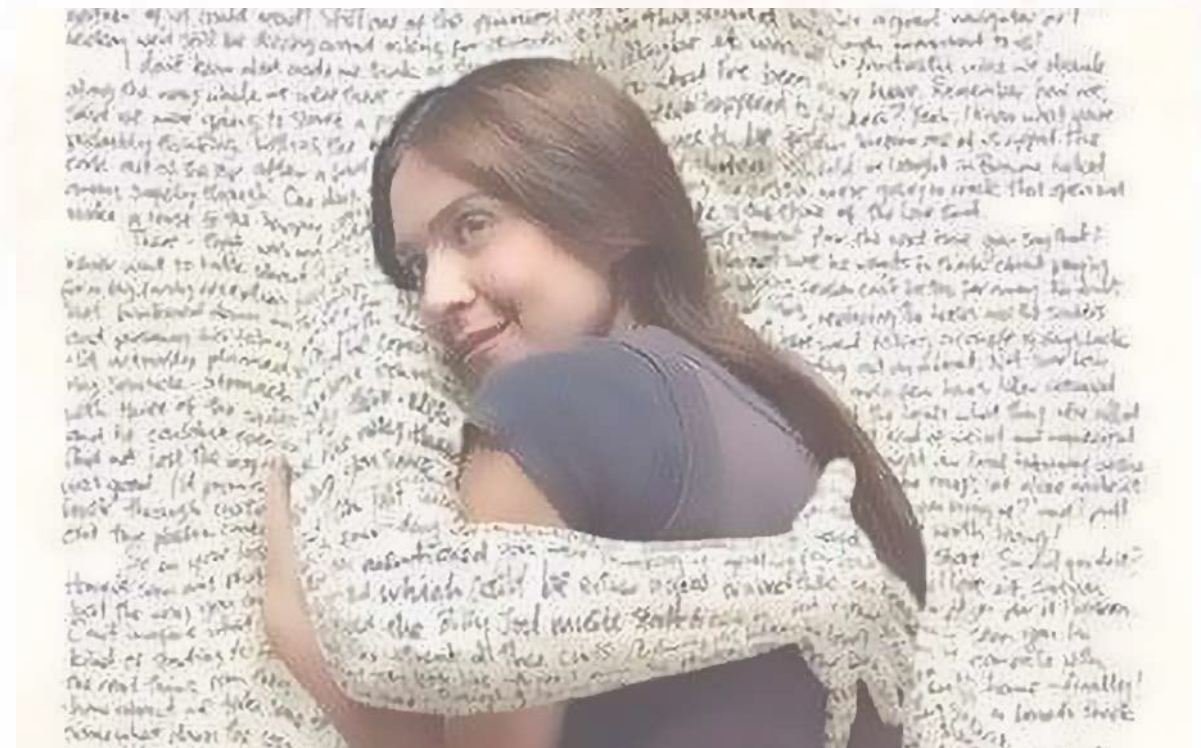
Важно је да чак ни у ЕУ још увек нема развијених посебних метода заштите.

У марту 2022. Европска комисија је предложила директиву о борби против насиља над женама и насиља у породици.

Ово насиље се сматра главном претњом родној равноправности.

Истовремено, фактор економске зависности чини жену још осетљивијом. ♦

Драгана Батас

ВРШЊАЧКО НАСИЉЕ

Децембра 2022. године, српски просветари ујединили су се у штрајк, након низа инцидената у којима су ученици увредили професорску професију.

Протест је одржан у 47 градова широм земље, а окидач за протест било је видео насиље над професорком енглеског језика из Трстеника, које је испливало на друштвене мреже. Починиоци тог дела су избачени из школе.

Протест под називом „Стоп насиљу у школама“ организовала је Унија синдиката просветних радника Србије, која броји преко 30.000 чланова.

Истраживања из 2018. године кажу да је скоро 80 одсто професора у Србији доживело неку врсту вршњачког насиља, најчешће у виду ружних речи и гестова.

Што се региона тиче, истраживања показују да је насиље према наставницима у основним и средњим школама у Загребу такође веома присутно, будући да су 74,3 одсто професора доживела насиље од својих ученика током године.

Једна свеобухватна студија у Србији урађена је на узорку од око 20 одсто укупног броја школа у примарном сектору. Сви ученици од 3. до 8. разреда били су

подвргнути испитивању. Истраживање је показало да су 30 одсто деце били жртве насиља. Ипак, 49 одсто није било укључено у насиље.

Једно од четири детета било је жртва школске туче, које су чешће биле међу млађим ученицима, са 41 одсто дечака и 19 одсто девојчица.

Како сузбити ово насиље? Прво га свака школа мора прихватити да постоји. Школе морају одредити шта је дозвољено, а шта не. Ученици треба да науче да се заштите кад им се прети насиљем. Особље такође мора бити тренирано за вештине сузбијања насиља у школама.

“Трећина старијих ученика жали се на насиље својих старијих колега.”

Генерално, деца на Балкану доживљавају висок ниво насиља, због чега је ургентно потребан национални програм за политику заштите деце. ♦

Драгана Батас

ДА ЛИ ЈЕ ЕМОТИВНО ЋУТАЊЕ ИКАД ИСПРАВНА СТВАР?

Да ли је емотивно ћутање икад исправна ствар? Можда га и није толико тешко поднети у емотивној свакодневници, али да ли у суштини продубљује однос? Истраживаћемо мало психологију синдрома ћутања... За многе људе седети у мирној тишини може бити златан образац за везе, али нису сва ћутања направљена равномерно.

У ствари, кад наступи емотивно ћутање, улазимо у фазу кошмара.

Емотивно ћутање дефинисано је као кочница у уобичајеним емоционалним односима до те мере да се може свести на минимум конверзације и код тек верених људи.

Најчешће су последица оштрих расправа и свађа међу емотивним партнерима.

Док неко буквално не каже „Ја не причам с тобом“ или се примени „Свеједно ми је“ статус... све је добро.

Али кад дође до тог, емотивно ћутање је дефинитивно ту. Може се у модерно доба изразити и технолошки кад год ваше поруке остану без одговора.

Док неки мисле да је емотивно ћутање прави избор, у ствари је најгоре што можете да урадите. Може оставити значајне психолошке и емотивне реперкусије на другу страну.

Бити остављен у тишини може бити изузетно болно јер укључује губитак повезаности љубавне интиме и понекад чак и породичне припадности.

*“Кад наступи емотивно
ћутање, улазимо у фазу
кошмара.”*

Може и најчешће води бесу, а касније свађама.

Да ли је емотивно ћутање врста емотивног злостављања? Свакако, онај према коме је усмерено доживљава га као казну или контролу.

Остављен је да буде искључен из игре и да чека.

Може бити повезан и са великом окрутношћу и задовољством у томе.

Ту долазимо до емотивног злостављања, па чак и до породичног насиља.

Ни самом починиоцу ћутање не чини добро. Можда чак и не жели да казни партнера. Можда су само емотивно преоптерећени, те се затварају у себе док се не излече ране.

Емотивно ћутање свакако доводи до неравнотеже у везама. Ако дође до извињења, обећања, интиме... све се још да поправити. Све док је ћутање кратког даха, односи се могу средити, али кад емотивно ћутање постане проблем и намерна стратегија, мора се реаговати јер генерално реч је о лошем феномену. ♦

Драгана Батас

ИНТЕРВЈУ НОВИНАРА ЧАСОПИСА „ХАЈР“ СА ЖРТВОМ НАСИЉА

ХАЈР: Колико сте година имали кад сте упознали Вашег мужа?

„Четрдесет година.“

ХАЈР: Да ли је старији од Вас?

„Јесте, осам година.“

ХАЈР: Колико дуго сте били у браку?

„Од 16. априла 2006. године а добровољно нас је напустио 28. 10. 2010. године и до развода 04. 12 2013. године. Две године ми није дао развод. Правоснажност је од 12.02.2015. године.“

ХАЈР: Када је почело насиље?

„Насиље је почело још 2007. године када сам први пут претучена и када сам изгубила свест. Догодило се 19. 10. 2007. године, на Светог Тому а пре тога је показивао знаке да желим да га отрујем, да не може да једе са мном из истог фрижидера, да му се смеју људи да он такав даса буде са мном, старом, ружном, дебелим.“

ХАЈР: Трпели сте и психичко и физичко насиље?

„И економско. Он није учествовао у издржавању ни једног ни другог детета. Све је било на мени и на мојој породици. Узимао ми је чак и банкомат картицу Рајфајзен банке. Мени су стизали извештаји да је подизао новац, трошио мој новац.“

ХАЈР: Прво насиље се десило годину и по од венчања?

„Тако је. Први пут сам претучена и била сам без свести, пред бебом и пред мојом мајком коју је исто физички злостављао. Мама је покушала да зове полицију а он је ишчупао каблове за фиксни телефон, бацрио је на врата тако да је она пала. У рукама је држала бебу. Ја сам беби спремала млеко. Док се она подигла и сместила бебу ја сам већ била без свести и одвучена у дневну собу. Од повреда пукао ми је дискус у кичменом каналу и моји родитељи

су продали стан, који су до тада издавали, да бих ја непокретна била транспортована за Немачку. То је тешка телесна повреда. Нисам га тужила јер су моји сматрали да је добро да сам жива и да је добро да имају шта да продају и да је добро да ме је операција професора Тома у Минхену на неурохирушкој клиници спасила. Иако ми је трајно нарушена статика кичме, иако имам хроничне болове, жива сам и могу да ходам.“

ХАЈР: „Да ли је пре тога, од када сте га познавали, показивао неке знаке да нешто није у реду, да ли је било вербалног насиља?”

„Био је мој приватни професор енглеског језика. Упознала сам га као заузетог човека. Није био у браку али је био у вези са једном познатом списатељицом када сам ја постала његова ученица. Њихова веза је окончана, нису били у браку, није било деце. После неколико месеци први пут смо изашли. Показивао је интересовање. Допало ми се што је слободан, високо образован, што нема теме које не може да се дотакне. Он је наш преводилац сјајан, еминентан, препаметан, врло

интересантан, држи пажњу, али ми се нисмо добро познавали. Из првог сексуалног односа остала сам трудна са пуних четрдесет година и била пресрећна што жели брак, што жели дете. Тек када смо се венчали схватила сам да нешто није у реду јер нас је често напуштао, није показивао интересовања за издржавање и давање новца. Стално је говорио нарцисоидно да он такав даса буде са мном таквом каква јесам. Минимизирао ме је, понижавао ме је. Писао је писма мојим пријатељима да морам да се лечим. Сазнајем у току брака, значи да сам обманута ушла у брак, да је он ослобођен војске на ВМА са дијагнозом параноидна шизофренија. То су ми рекле и његова мајка и његова сестра. Када је касније дошло до тужилаштва, ја сам то споменула јер се заиста није понашао као да је у пуном психичким здрављу. Међутим, донео је као доказ да је одслужио војни рок. Напомињем да је радио као преводилац у Ираку, Ирану, Канади, у Америци и више од петнаест година живота је живео ван земље. Човек са контактима високог нивоа и канадски држављанин.“

ХАЈР: Како се то прво злостављање када Вас је пребио и Вашу мајку решило тада?

„Дошао је нагло, неочекивано. Тих дана се није појављивао. У моменту када је ушао у стан било је вече, ја сам детету спремила бебелак, а мама је држала бебу. Отац ми је био у Градској болници пред операцију срца троструки бајпас, а брат је са супругом,

сада већ првом, био на путу. Нисам се надала његовом доласку јер нисам знала да ли ће некад да дође или неће да дође. Пуштала сам да види дете кад год хоће. Комуникација са њим је и тада била отежана, узео ми је картицу, а ја сам са мамином картицом узимала пелене и храну за дете. Сукоб је настао око моје банкомат Рајфајзен картице. Тражила сам да ми је врати. Мој брат га је претходно звао и рекао да ће имати посла са њим ако ми не врати картицу, да није у реду што скида са рачуна женину плату а не учествује у издржавању деце. Мама каже да ме је ударио с леђа, сећам се да је пао мрак и ничег се више не сећам. Када сам дошла к себи, схватила сам да ме све боли. Једва сам се довукла до огледала и да се умијем. Позвала сам полицију а одатле нико није дошао да поразговара са мном. Само су питали да ли сем мене и мајке има неко у кући, да ли има пиштољ и рекли ми да се закључам.“

ХАЈР: Пошто је он сам отишао полиција није видела потребу да долази?

„Мама каже да је он побегао. Ја се ничег не сећам. Била сам у дневној соби у бесвесном стању. Кад ме је мајка осветлила, поливала водом покушала сам свега да се сетим. Каже да је он побегао, да му је спао качкет са главе, да се вратио и узео качкет и отрчао. Ја сам позвала полицију кад сам дошла себи и кад сам нашла свој мобилни који је бацио а фиксни је ишчупао. Ја до дан -данас не знам да ли су они њега контактирали, дала сам његове податке, адресу, број телефона. Други пут је развалио врата ногом. Врата су била закључана. Био је дан, ја исто нисам знала да ли ће он доћи или неће доћи. Није куцао, није ме звао телефоном, није се најавио него је развалио врата. И позвала сам храбро полицију, пошто сам претучена и пошто су разваљена врата и ништа. Полиција је дошла, није чак ни врата сликала. Ја сам инсистирала да сликају врата, ја сам инсистирала да нешто учине, да нас заштите, до дана данашњег ништа. Када сам исто позвала полицију, један у низу позива Полицијској станици било је трага како ми је ударио шамар. Ја сам држала бебу, а полицајац са неким црногорским нагласком ми је рекао: „Што, једна васпитна горе - доле, ништа страшно.“ А муж је показао идентификациону картицу да је саветник владе Србије и полиција се повукла.“

ХАЈР: Кажете да није био стално код Вас, да је повремено долазио. Да ли знате где је био за то време?

„Мислим, не знам поуздано, али мислим да је био код себе на адреси, пошто је власник стана у Београду. Претпостављам да је био тамо.“

ХАЈР: Да ли је имао кључ од Вашег стана заједничког или је то био Ваш стан и долазио кад хоће?

„То је био стан мојих родитеља. Велики стан у нашој приватној кући на првом спрату од сто квадрата. Моји су били пресрећни што сам се удала. Позна удаја, позно материнство, крунисано још и децом, били су заиста пресрећни. Али понашао се како је хтео, дође кад хоће, оде кад хоће. Кајем се што сам и толико чекала на развод. Покушавала сам на све начине да се спасе породица. Он је показивао знаке кајања, загрли ми колена, буде црвен у лицу и плаче „Дај ми само пар дана да дођем себи.“ Онда нестане пар дана. Мислим да се тад компензује лековима. Ишао је у приватну психијатријску ординацију где је, претпостављам, добијао терапију јер сам му налазила Деметрине што у његовом аути, што под јастуком, и вероватно су му помагали да се смири на неки период. Агресивне је нарави. Просто је агресиван и чим није како он хоће креће насиље: економско насиље, ментално насиље, вербално насиље, физичко насиље.“

ХАЈР: Како разговара са својим родитељима и сестром? Да ли сте приметили да према њима испољава агresiју?

„Када сам га упознала није имао оца. Имао је мајку која је тада имала 80-так година. Данас је жива има преко 95 година. Она ми је дала савет само да ћутим када има нападе беса како она каже, да ћутим и да се повлачим. Има сестру која је шест година старија и која је цео живот била ван земље. Знам да нису блиски. Приметила сам у браку да пријављује свакога. Пријављује поштар ако му је савијено писмо јер мисли да му је поштар то намерно урадио. Уколико уђе у пекару и добије комад пецива који је њему чудног облика или величине, пријави пекара да му је то намерно сместио. Пријављивао је

комишије без разлога. Пријављивао је своје прве комишије, младића двадесет година млађег од њега, без оца који живи само са мајком, зато што надиграђује себи пар степеника испред својих улазних врата. Он се толико патолошки фокусирао против тог комишије да га је пријављивао полицији, општини, да је звао све постојеће инспекције. Сећам се као трудну ме је видела комишница из њихових дворишних зграда. Била је шокирана да сам ја његова супруга, још трудна. Јер он са њима не разговара, са половином комишија не разговара и пријављује их.“

ХАЈР: Да ли сте се обраћали, осим полицији, неким другим установама?

„Јесам. Обраћала сам се Центру за социјални рад, тадашњем тиму Сектора за децу и омладину са којим сам имала предивну сарадњу свих осам година и који су написали налаз да је он девијантан и да је висок ризик по безбедност деце и мене јер је у нападу беса гађао и децу, јер је претио да ће нас све побити мене и децу, мог оца, чак и нашег тадашњег пса Цилета и од суда смо добили мере забране приласка на годину дана и контролисани модул виђања једном месечно један сат. Они су мени и деци пуно помогли јер ме је он стално пријављивао да сам поремећена особа, да занемарујем децу, да злостављам децу. Онда је Центар мене надзирао и проверавао моје понашање. Међутим, промењен је читав тим. Долази нови тим из чије просторије ми обоје деце излазе уплакани и узнемирени. Кажу ми: „Мама, мислили смо да зле старице постоје само у Ивици и Марици, мама с овом женом нешто није у реду. Млађем детету је рекла: „Мајка ти је била с оцем, она га

је палила он не би био са њом. Зато су они били заједно.“ Питала је дете да ли зна шта је ноћна ерекција и ноћна ејакулација када је дете први пут у животу видела. Оно јој је рекло да зна само за ноћне море због тате јер има страх од оца. Како да заштитим децу од Центра? Да ли се штите најбољи могући интереси деце, кад вас Центар за социјални рад понижава лажним налазом? У Градском центру су ми рекли: „Обратите се правном тиму Удружења Хајр“.

ХАЈР: Колико дуго је трајала борба?

„Борба, нажалост, траје и данас. Први пут ме је пријавио 06.06.2007. године да занемарујем дете, да злостављам бебу јер је чуо преко телефона да беба плаче. У Градском центру за социјални рад су мени рекли да идем кући а њему одредили термине доласка. Он мене и дан данас пријављује, то је више од петнаест година година, да занемарујем децу, да сам психички болесна. Чак ме је пријавио, док сам била на послу, да је нашао дете голо и босо да хода по снегу 28. марта 2013. И Центар је испитивао дете које је имало четири и по године и плакало је „Хоћу моју маму.“ У извештају су написали да је дете било рашчупано и доведено на силу. Увече је вратио дете мени и оно је добило асматични напад. Сад је сензибилни асматичар.“ Тужио ме је да ме лиши родитељског права по други пут. Кривично је поднео да сам отуђила децу.

Он који не виђа децу осам година, не долази у својим законским терминима - среда и сваки други викенд и празник. На улици нас прати, прогања, застрашује. Не јавља се својој деци на улици а мене пријављује за дела која не чиним. Стално ме саслушавају у полицији. Пријавио ме да сам покушала његову ликвидацију чак и ликвидацију његовог друга. Доставио је фотографије повређеног човека а какве ја могу да имам везе са свим тим? Мој бивши муж и његов друг су стално заједно и друг му је стално неки лажни сведок. Сада је пети пут тужио децу да се ослободи родитељског права да не учествује у издржавању деце. Човек који осам година не врши родитељско право активирао је извршни поступак да извршитељи хватају његову децу којој се не јавља на улици, којој се не јавља за рођендане ни празнике. Али деца и ја нисмо сами јер већ четири месеца имамо Хајрију која је чиста душа која је пружила руку мени и деци. Тужио је Хајрију, па је пријавио адвокатицу Снежану. Шта да Вам кажем. Старије дете, које је било Вуковац, није се интересовао да ли треба нешто од гардеробе за матуру, новац за слике. Он је три дана пре тога одложио кривични поступак, који је иначе одложио 25- 26 пута, представио се као процесно неспособан, умирући у кривично поступку који се води против њега за педофилију, полно узнемиравање и за насиље. На дан матуре је дошао нагло, неочекивано у двориште школе и свом детету се није јавио. Није рекао добар дан, честитам ти Вукову диплому, није донео чоколаду, ништа. Дете је жртва сведок у кривичном поступку против оца. Имам налаз психијатра да је имало кризу свести када се отац појавио изненада на матури. Дете се од страха кад га је угледало, хтело да онесвести и пришло чесми у школском дворишту да се умије. Он је дете сликао с леђа и мене сутрадан пријавио Центру за социјални рад да занемарујем дете јер дете има криву кичму. А његов друг, кога сам већ поменула, долази у школу моје деце и вере се на вратима учионице. Вређао моје дете на матури и претио је: „Немој да прођеш као твоја мајка.“ Дете се обратило својој разредној за помоћ да има страх. Рекло јој је: „Спасите ме разредна.“ Разредна није обавестила ни психолога, ни директора, ни полицију.“ Детету је упропаћена матура. Мене је тај исти човек сачекивао пред радним местом и претио ми: „Курво, бићеш гепекована.“

ХАЈР: Да ли сте ви или деца у контакту са Вашом бившом свекрвом?

„Не.“

ХАЈР: Она никада није показала интересовање да види унучиће?

„Не, нажалост. Нико од чланова његове породице. Ни нана, ни његова сестра са којом ми немамо контакте. Сви бројеви телефона и контакти његове породице су хакерски даљински обрисани у мом телефону. Они никад нису показивали интересовања према деци. Бар да им честитају рођендан, или матуру детету које је вуковац. Нема интересовања како је млађе дете, које је асматичар, које је имало корону па после недељу дана грип. Нико од његове уже и даље породице није показивао интересовање према деци. Све је само на мени. Ја сам подстанар, мајка двоје школске деце, имам кредит. Плаћам силне додатне часове јер сматрам да је знање моћ и желим да улажем у њих да би стекли више знања. Нико мајку не пита како ће сутра да обезбеди деци доручак, ручак, вечеру, новац за школу, за ужину, лекове ако треба. Нико. Отац деце који даје триста динара дневно по детету сад је тражи да се ослободи издржавања. Човек који плаћа сјајне еминентне кривичаре. Променио их је девет. Како неко ко каже да је јадан, гладан, бедан, да се храни у народној кухињи ангажује тако еминентне кривичаре, а нема деци да даје више од триста динара дневно. Никад није помогао за комплет књига и школског прибора, патика, ни за један лек који деци треба да купим.“

ХАЈР: Имате подршку једино своје породице?

„Тако је имам подршку својих родитеља и брата. Они јако воле моју децу. Држимо се као једно и хвала им што су све ове године уз нас троје.“

ХАЈР: Да ли сте се обраћали неким организацијама за помоћ жртвама насиља? У којој мери су оне могле да Вам помогну?

„Сем Хајрије Рамадани, Удружења „Хајр“ деци и мени нико никад није помогао. Обраћала сам се Фондацији Тијане Јурић. Јурић се срамно повукао. Прво су прихватили мој предмет. Слала сам све препоручено за

Нови Сад да би се повукли. Аутономни женски центар на које је мој бивши муж вршио притисак, слао имејлове да не смеју да ми помогну, исто су се дистанцирали. Обраћала сам се Уницеф организацији - Центру за помоћ деци и заштиту дејих права, Заштитнику грађана. Етичком одбору социјалне заштите пријавила сам за радницу што ме је казнила са педесет хиљада динара, која је мом детету рекла: „Ако кажете судији шта вам је радио тата казнићу ти мајку.“ Мене је избацила у чекаоницу. Где су дејја права? Кренула сам у медије да се чује шта се ради и где је ту интерес деце. Деца живе без мира и спокоја и без достојанства. У страху су када ће угледати тату преко пута зграде у поноћ и у паркићу поред нас. Он је стално је у околини, седи по кафићима, ту је са неком женом држе се за руке, шетају, а деци се не јавља.

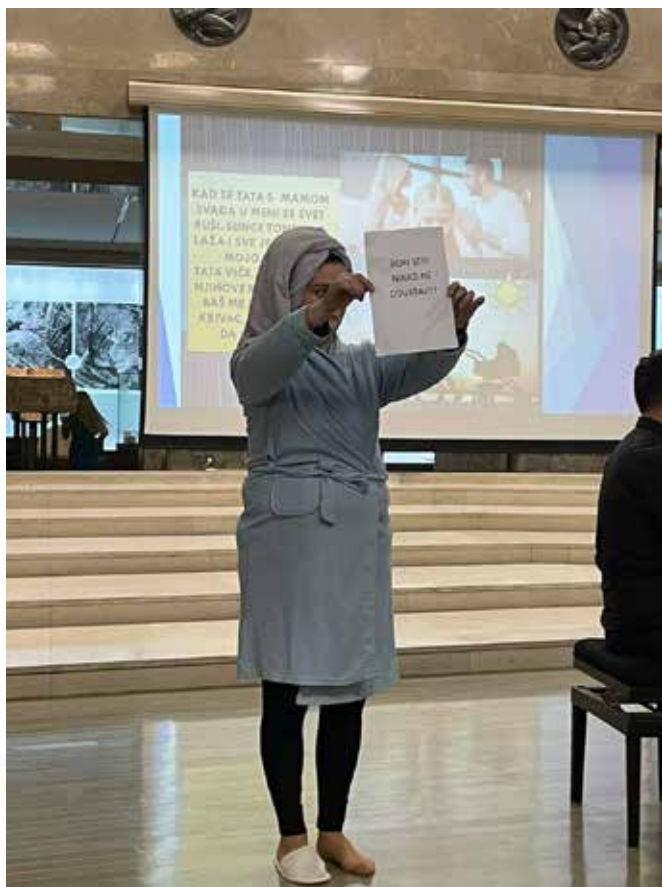
ХАЈР: Били сте по телевизији, причали о томе шта Вам се дешава. Шта Вам кажу колеге и комшије, да ли кажу да сте храбри, да ли Вам дају подршку?

„Ужаснути су и згрожени што нас систем није заштитио, кажу: Тужна Србија, кажу да сам храбра, да сам понижена али ми дају подршку. Сви су уз мене, цео колектив. Знају кроз шта пролазимо јер нема пресуде у Катанићевој 15 за кривични поступак годинама. Људи су згрожени и мени и деци дају подршку. До медија ме је довела Хајрија. Хвала свима на подршци и Хајрији.“

ХАЈР: Да ли Вам је правио проблеме на послу?

„Како да не. Писао је мојој директорки Дома здравља да радим приватно. Тражио од Суда да Суд проверава да ли радим приватно. Његови пријатељи, тада на највишим положајима, су лично долазили код мене на посао, где сам радила као зубар у школској амбуланти, и правили ми проблеме на послу. Пријављивана сам психологу да сам проблематична, да занемарујем децу, да злостављам децу. Ја сам буквално преко ноћи, без разговора измештена из своје амбуланте у којој сам била осам година и рекли су ми да је у питању виша инстанца која је наредила да стари тим мора да изађе из амбуланте. Цела школа је уморна. Нису хтели да почну школску годину. Ни сама нисам знала колику подршку људи имам. Била сам омиљена на

свом радном месту радећи са децом. Школа ми је дала подршку, сви наставници, директор, онда су родитељи пријавили Радио Лагуни па је Радио Лагуна тражио образложење зашто сам ја избачена са свог радног места. Ударили су на Дом здравља, писали Министарству просвете, писали председнику Општине шта се ради једној самохраној мајци и зашто ме злостављају. Пословно злостављање сам исто доживела на правди Бога и без икаквог разлога.“

ХАЈР: Када имате следеће рочиште?

„Девог јануара у 11 ујутру у Трећем тужилаштву по тужби оца да сам одузела и емотивно отуђила децу. Добила сам кривичну пријаву и тужилац је тражио да чује децу мимо срамне одлуке Уставног суда да му је повређено родитељско право. Богу хвала да деца имају прилике да дају исказ да ли сам ја њих нешто учила против оца, да ли отац долази и какву комуникацију имају са татом и са члановима његове породице. Ето једва чекам. 16. јануара имамо кривични поступак у Катанићевој 15 за насиље и полно узнемиравање. Наша сјајна заступница Снежана Живановић, којој дугујемо деца и ја велику захвалност и Хајрији која нас је упознала са њом. Адвокатица се жалила председнику суда у Катанићевој, да

предуго траје поступак где је малолетно лице у питању и где је 25-26 пута одложено. Прихваћен је приговор Снежана да нема пресуде у разумном року. Видећемо шта ће да буде. Онда имамо поступак где ме је тужио да будем лишена родитељског права. Имамо и поступак где је тужио своју малолетну децу пети пут да се ослободи издржавања. Креће и поступак извршења где ће децу извршитељи у пратњи полиције и психолога са којом имамо, не однос неповерења, него однос узнемиравања, грозоте и згражавања доћи по децу. Молим Удружење да нам да, као и прошли пут, подршку јер је то велика траума за децу, јер се млађе дете прошли пут упишило и почело да има опет ноћне море.“

ХАЈР: Адвокатица Снежана Вас заступа у свим процесима?

„Да, Снежана Живановић ме заступа у свим поступцима. Ја се надам се да ће Господ Бог дозволити да дође дан да се ми захвалимо како треба Снежани и Хајрији.“

ХАЈР: Како видите будућност?

„Време је за лице правде. Престрашена сам будућношћу коју имам и која долази деци и мени. И даље немамо пресуда и даље смо у бројним судским поступцима. Желим да верујем у добро, желим да верујем у правду, али да ли постоји правда у овој нашој земљи?“

ХАЈР: Хвала Вам на разговору и желим Вам да се то оконча и да буде позитивно за Вас.

„Хвала пуно.“ ♦

Биљана Јаковљевић

ПРИЈАТЕЉИ УДРУЖЕЊА У СУСРЕТ ДАНУ ЉУБАВИ

Жена

Падала је киша, а улице сиве
Спустила је поглед кишом умивена
Знала је где очај и немири живе
И где биће каже „жалим што сам жена.“
О, како је лепо када не знаш где би,
Кад мислиш да је свеједно где, куда
И да плаче нико препознао не би
Граница је танка, паметна ил луда.
Корак један више, па у низу тако
Одзвања сећање ходницима душе
Ходај стазом њеном и схватићеш лако
Како снови неком могу да се сруше.
Ходала је дуго, нестала у сени
Да је неко нађе више битно није
Када не знаш где би, а ти себи крени
Са собом се увек тешка битка бије.

Слободанка Боба Маринковић

Не прихватам

Не прихватам суморна јутра,
хладну кафу, облачан дан,
сате без нежности и
усамљене ноћи.
Не прихватам површине загрљаје,
ледене додире, недостатак емпатије,
претварања и глуматања.
Не прихватам лажне људе,
маске на лицу, нож у леђа,
лажне пријатеље, лактање,
лицемере и лажљивце.
Не прихватам обесправљене,
осиромашене, злоупотребљене,
угњетавање, заробљене.
Не прихватам дистанцу,
сусрете без загрљаја,
дане без пољупца,
маске као личну карту,
чиповање, завере, обмане,
данас јеси, сутра ниси.
Не прихватам да ме обликују,
да ми суде, да ми кроје будућност,
да ми цртају мету,
ни да будем заморче
за људе из сенке.
Не прихватам живот без живота,
без радости, без смеха,
без слободе,
јер је живот само један
и мени је више него вредан.

Љиљана Нешковић Булатовић

Пријатељи удружења жртава насиља „Хајр“ – општина Палилула

На територији Општине Палилула 30. новембра 2022. године је одржана трибина са називом „И ћутање је злочин“, у Центру за културу „Влада Дивљан“, у организацији Удружења жртава насиља „Хајр“. Трибина је одржана у склопу 16 дана активизма поводом Светског дана борбе против насиља над женама, коју су подржали чланови Општине Палилула.

Буџет Градске општине Палилула за 2023. годину усвојен је 28.12.2022. године на 20. седници. Тада су одборници усвојили и измене и допуне Пословника Скупштине ГО Палилула, које се односе на комисију за родну равноправност, као и Одлуку о усвајању европске Повеље о родној равноправности на локалном нивоу.

„Председник Градске општине Палилула - Мирослав Ивановић и генерални секретар Сталне конференције градова и општина - Никола Тарбук, потписали су данас Европску Повељу о родној равноправности на локалном нивоу, која ће допринети да Општина Палилула унапреди принципе родне равноправности у својој средини, следећи потписану Повељу.

Европска Повеља о родној равноправности на локалном нивоу намењена је локалним и регионалним управама Европе, које се њеним потписивањем јавно обавезују да ће следити принципе родне равноправности и спроводити одредбе прописане Повељом у својим срединама.

Повељу је до сад потписало 85 градова и општина у Србији и 1936 општина, градова и региона из 36 земаља Европе. У циљу пружања подршке примени ових принципа, свака потписница Повеље ће припремити Акциони план, који ће одређивати приоритете, активности и средства за његово спровођење. Потписнице ће такође бити у обавези да се

повежу са свим релевантним институцијама и организацијама у својој земљи како би на најбољи могући начин промовисале најбоље праксе у погледу истинске равноправности.

Потписивању Европске Повеље о родној равноправности на локалном нивоу присуствовала је чланица Већа општине Палилула Маја Жмукић и чланови Савета за родну равноправност општине Палилула.“

Присуствовала је и председница УЖН ХАЈР Хајрија Рамадани.

Активне мере на сузбијању и превентиви насиља Општина Палилула спроводи у координацији са другим државним органима, установама и приватним компанијама. Координаторка за родно засновано насиље Вишег јавног тужилаштва у Београду најавила је да ће радити на имплементацији модела запосмљавања жртава насиља на подручју целог Београда и Општине Палилула јер је искуство показало да жене најчешће остају са насилником због економске зависности.

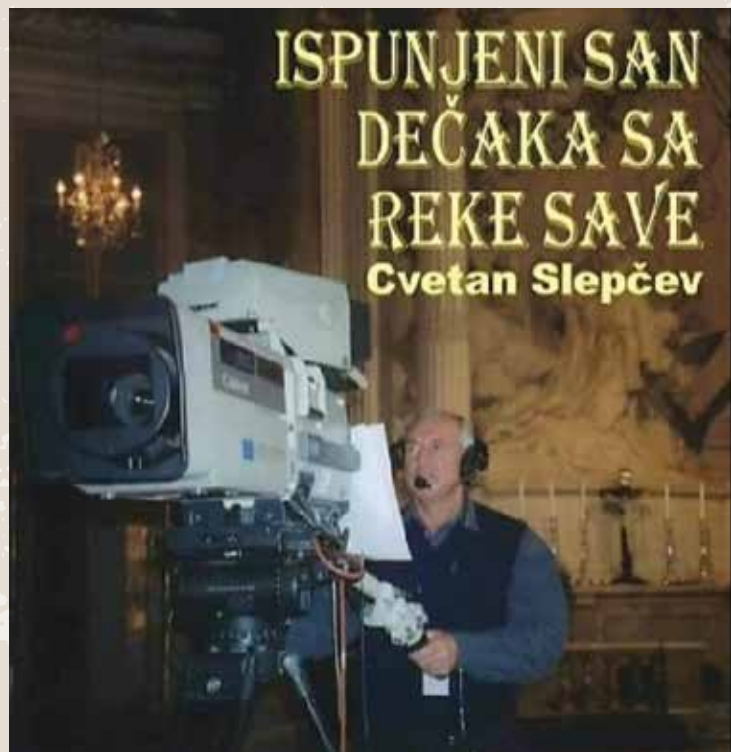
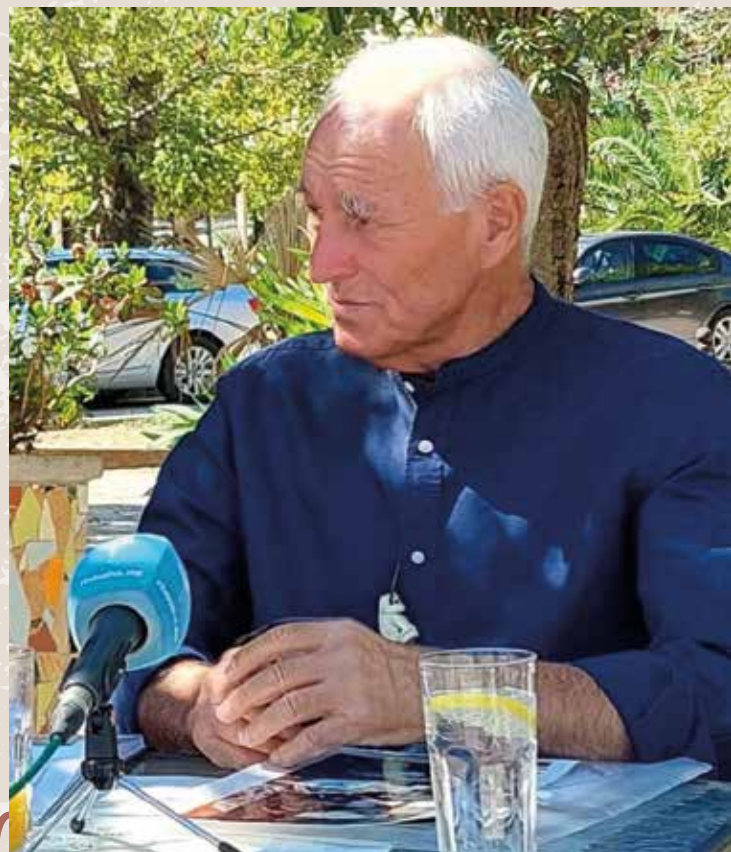
Општина се брине за екологију тако што су започета два велика и јако важна пројекта за чистији ваздух и здравији живот свих грађана. То су: уклањање депонија у Ковилову и почетком изградње канализације у Крњачи. Бригу о најмлађима Општина води изградњом два нова дечија игралишта у Крњачи и Великом Селу.

Такође, Општина се стара подједнако о свим грађанима, па је за особе са посебним потребама постављен лифт за инвалиде на улазу зграде Општине Таковска 12, да би могли да користе Услужни центар. ♦

Биљана Јаковљевић

Пријатељ удружења
ЦВЕТАН СЛЕПЧЕВ
СТОКХОЛМ,
ШВЕДСКА
Дугогодишњи лични
сниматељ краљевске
породице у
Шведској. Пријатељ
краља и краљице,
Улофа Палмеа и
Биби Андерсен.
Аутор је два
запажена романа
који су базирани
на истинитим
причама, а то су
“Прича дечака са
Саве” и “Испуњен
сан дечака са Саве.”

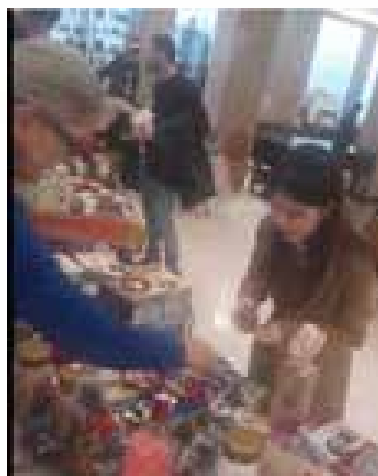
Данијела Ракић

16 ДАНА АКТИВИЗМА ПОВОДОМ СВЕТСКОГ ДАНА БОРБЕ ПРОТИВ НАСИЉА НАД ЖЕНАМА

Удружење жртава насиља „Хајр“ сваке године у месецу новембру организује низ догађаја којима обележава Међународни дан борбе против насиља над женама, 25. новембар, а у оквиру кампање „16 дана активизма“, која се спроводи у преко сто земаља широм света.

Кампањом се повезује неколико догађаја од 25. новембра до 10. Децембра, који је проглашен за Међународни дан људских права. Ту су 1. 12. Светски дан борбе против АИДС, 3. 12. Међународни дан особа са инвалидитетом и 6. 12. Дан сећања на масакр у Монреалу, када је убијено четрнаест жена, а рањено девет жена и четири мушкарца.

Хуманитарни
новогодишњи базар

Од 1948. године Уједињене нације имају дефинисано насиље над женама у документима: „Насиље над женама је испољавање историјски неједнаких односа друштвене моћи између мушкараца и жена који су довели до дискриминације и доминације над женама од стране мушкараца и до спречавања потпуног напретка жена. Насиље над женама је један од основних механизма којима се жене присиљавају да буду у подређеној позицији у односу на мушкарце. Насиље над женама је препрека у постизању једнакости, развика и мира.“

25. новембар је званично Међународни дан борбе против насиља над женама од 1999. године када су Уједињене нације потврдиле резолуцијом 54/134. Тог дана су 1960. године у Доминиканској републици брутално убијене сестре Мирабел: Патрија, Минерва и Марија Тереза, због својих револуционарних активности и борбе за демократију. Док су ишле у посету мужевима у затвор, по наређењу диктатора Рафаела Труиља, сестре су задављене, а њихова тела су нађена изломљених костију. Од тог догађаја дошло је до још већег отпора Трујиљовом режиму, који је убрзо и сам пао као жртва атентата.

Низом манифестација смо обележили борбу против насиља над женама и дизање свести у народу шта је насиље и да не треба трпети него пријавити насилника.

02.11. 2022. у музичкој галерији Задужбини Илије М. Коларца одржано је хуманитарно књижевно вече под називом „Покушај да ходаш у мојим ципелама“. Изложбу је отворила Гордана Предић, посебни саветник потпредседнице Владе и министра културе. Уметнички део су отворили: Чедомир Рајичић, књижевник и композитор, и Горан Вид Остојић, интерактивни уметник.

Учествовали су: Ђурица Еделински, Слободан Цвитковић, Драган Мандић, из Шида, Виолета Марић Пенић, Милена Ђирић, из Богатића, Драган Марковић, из Костајника, Сенахид Незировић из Републике Српске. Из Београда: Срећко Алексић, Борис Косовић, Анка Станојчић, Зоран Шкиљевић, Љиљана Нешковић Булатовић, Марина Баошић Чворовић, Катарина Бранковић Гајић, Слађана Белко, Ђукица Ђуровић, Катарина Носек, Милена Екарт, Нада Караџић, Милан Милутиновић, Надица Илић, Јован Зафировић, Драгана Симић и Биљана Јаковљевић. Књижевно вече су подржали: Удружење књижевника

Србије, Удружење књижевника Републике Српске, Друштво књижевника Београд, Књижевни клуб „Благоје Јастребић“ из Вашице и Књижевни клуб „Скадарлијска боемија“.

Програм је водила Драгана Симић.

16.11. 2022. у атријуму Народног музеја одржана је хуманитарна модна ревија под насловом „Живот је писта једнака за све“. У програмсуучествовали: Уметникиновинар Саша Добријевић, Музичка школа „Марко Тајчевић“ - директор Александар Станковић и професори Миљан Миладиновић и Вукашин Вујовић, позориште „Пулс театар“ и школа шминкања „Смарт АРТ“ из Лазаревца и Анимација деце „Слатка“ из Београда. Модну ревију су подржале модне куће „W dress by Valentina Vidal“ и бутик венчаница „Дар“. Модну ревију и перформанс су изводиле чланице Пулс театра и Удружења жртава насиља „Хајр“ које су носиле уникатне креације модне креаторке Валентине Видал и венчанице. Водитељ и модератор програма је био Миша Ђирић.

Модна ревија

25.11.2022. на Тргу Републике је одржан перформанс.

30.11.2022. у Центру за културу „Влада Дивљан“ одржана је трибина под називом „И ћутање је злочин“. Трибина је имала четири теме: 1. тема „Практична примена закона о спречавању насиља у породици и његови недостаци“; 2. тема „Отуђивање деце и спровођење њихових права“; 3. тема

„Искусвена ситуација по питању насиља над женама у свету“; и 4. тема „Организација цивилног друштва у региону – сарадња и примери добре праксе“. Модератор: Снежана Нена Сокић, новинар и уредник у борби против насиља над женама.

Књижевно вече

10.12.2022. свечано је отворена прва канцеларија ван региона, у Швајцарској. Отварање је одржано у сали Српске православне цркве у Цириху. Присутне је поздравио отац Бранимир, свештеник Храма Цвете Тројице у Цириху и представници власти. Хајрија Рамадани, оснивач и председник Удружења жртава насиља „Хајр“ је свечано отворила канцеларију. Емина Јовић, председница Удружења жртава насиља „Хајр“ Швајцарска, је представила тимове, као и циљеве и планове рада канцеларије у Швајцарској.

24.12.2022. у атријуму Народног музеја је одржан хуманитарни „Новогодишњи базар“ под називом „Мој живот у мојим рукама“ на ком су представљени ручни радови жртава насиља: декупаж, слике, хеклани предмети, украси, накит и др.

27.12.2022. одржан је хуманитарни ручак под називом „Залог једнак за све“ који су подржали „Бинго клуб“, који је донирао простор, а музички подржали естрадни уметници Black Deni, Срећко Ђосић и „Јоца бенд“.

Биљана Јаковљевић

БАБА РОГЕ ПОСТОЈЕ У ПРИЧАМА ЗА ДЕЦУ

Знате оно кад смо били мали па су нас плашили Баба рогама?

Е то нам се сад дешава и у реалном животу... Толико Баба рога на све стране које наравно имају више новца од нас па имају моћне адвокате. Просечан човек данас нема за доброг адвоката те је унапред осуђен да трпи најчешћи вид насиља а то је психичко насиље.

Сваки од њих некад је и сам био жртва не само психичког него и физичког насиља. Ти трагови насиља које је као жртва понео у сопствени живот постали су кошмарна прошлост која га прогања да од жртве постане насилник. То је оно што у српском жаргону зовемо добитна комбинација.

Неретко се дешава да су те модерне психопате одлични у родитељство послу домаћинству па и у разним хобијима. Али имају увек исти поправни испит због сопствено изабране жртве над којом се иживљавају.

Често је жртва толико уплашена да се не усуђује поверити ником па ни најближима. И зато то насиље толико дуго траје а што дуже траје жртва постаје све слабија ментално.

Често такве жртве завршавају на Клиникама за психијатрију где само улазе у зачарани круг зомби-лекова.

Тежак је пут једне усамљене жртве коју психопата нађе кад год пожели. Пут до њене слободе присут је трњем и бодљама и она нема ослонац па ни у својој деци која свакако осећају последице тих патњи жртве. Слободно то може бити и мушкарац јер су неретко случајеви да су и они патили од жена насилника. Такође су јако угрожени и пензионери чије је материјално стање неретко на мети насилних наследника.

Профил просечног психопате је да је у највећем броју случајева ето манијак који своју вољу намеће свима где он процени да има пролаз. Најчешће се ради о високо интелигентној особи која своју негативну енергију пребацује на друге и тиме се условно речено храни.

Такви профили особа су врхунски манипулатори тако да у судским процесима доминирају и побеђују. Жртва је унапред осуђена

Без обзира на све што може ићи на руку насилнику жртва је увек због своје невиности у благој и мистичној предности заштићена Божанским универзумом. Једини и најбољи савет који било којој жртви можемо дати је да буде стрпљива и мирна јер време ради за њу.

То наравно не значи остати у мученичком браку 25 година зарад мира... али значи да жртва мора бити помало лукава како ви надмудрила насилника.

Из угла једног доброг развода нема места за кајање док је обрнуто више за размишљање и потезе који воде у неки бољи свет. Психопата ће и скончати као такав али сви други не морају да следе његов пример. ♦

Драгана Батас

ХРОНИКА УБИСТАВА У 2022. ГОДИНИ

Протеклу годину су обележили најмање тридесет монструозних убистава жена од стране мушкараца из њихове околине: мужева, партнера, бивших мужева или партнера, синова, рођака и комшија. У мањем проценту су убијени мушкарци.

Татјану П. из околине Свилајнца је на Бадње вече убио њен невенчани супруг из ловачке пушке, који је потом себи нанео повреде.

На Палилули је Катарину П. убио њен син ножем и касније се предао полицији.

Два дана касније син је убио мајку и у Смедеревској Паланци.

Снежану П. је муж убио тако што је убадао 20 цм дугим ножем док је дванаестогодишња ћерка бранила, која је задобила повреде.

У априлу се у Чачку десило троструко убиство. Двадесетједногодишњи Илија Г. је убио оца, мајку и деду у њиховој породичној кући.

Снежану П. је из ватреног оружја убио бивши партнер у кафани где је радила. Несрећа се догодила после кафанске туче у Локу код Титела.

Ана Ж. је после раскида двадесет година дуге везе у којој трпела тортур, доживљавала претње, увреде, праћење и застрашивање, убијена. Бивши партнер је убио са пет метака из „шкорпиона“ у њеном аутомобилу, а потом се убио на брани код Велике Мораве.

У Телечки код Сомбора Ана К. је убијена пуцњем у главу од стране њеног десет година старијег партнера, који је извршио самоубиство на исти начин. Разлог је што није желела да се венча за њега. То је прво убиство у јулу месецу, у коме је било највише убистава¹.

Два дана касније М. П. из Змајева је секиром убио свог деду и његову сестру, а потом дединим аутомобилом побегао са лица места. Када је пронађен, тврдио да се ничег не сећа².

У селу Станишић је муж убио жену.

Такође, и код Петровца на Млави је муж убио жену.

Јагору С. је убио рођак секиром у Земуну.

У Нишу је пребијена жена, која је после недељу дана умрла у болници од последица пребијања.

У Батајници је муж убио жену у њиховој кући, па се обесио.

Кућа у Батајници где се догодило убиство и самоубиство.

Снежану С., медицинску сестру из Барајева, је у јуну убио ножем њен бивши партнер, а потом покушао да себи одузме живот.

У околини Новог Пазара, Зумрету Е. Х. је, после свађе, убио свекар у дворишту куће

¹ <https://www.espreso.co.rs/vesti/hronika/1206207/ubijene-zene-u-srbi-ji-2022>
² <https://www.021.rs/story/Novi-Sad/Hronika/314540/Produzen-pritvor-os-umnjicenom-za-dvostruko-ubistvo-u-Zmajevu.html>

док је свекрва била на њиви. Свекар се обесио.

Милену М. М. је убио супруг док је спавала тако што јој је пуцао у главу из пиштоља. Када је дошла полиција, он је претио самоубиством, али је ухапшен.

Марију З. из Добре код Голупца је убио у њеној кући човек који је живео у кући.

Milanka ubijena na proslavi bračnog jubileja

U decembru, samo desetak dana ranije, dogodilo se i ubistvo šezdesetpetogodišnje Milanke N. koju je iz lovačke puške usmrtio suprug Ljubodrag N. (57).

Milanka N.

Миланку Н. је убио муж из ловачке пушке после прославе четрдесет година брака.

У Приштини је трудницу у деветом месецу трудноће убио муж, који је имао забрану приласка због насиља у породици.

У септембру је у Суботици Љ. В. убио бивши супруг, који је ухапшен сутрадан.

У Земуну је убијена С. Д. тако што је муж пребио граном дрвета. Након злочина, са децом, је отишао код својих родитеља.

У Аранђеловцу је Д. М. убио бивши супруг, који је имао изречене хитне мере због насиља у породици. Сатима је чекао жену да би је избо ножем, а потом себе секао скалпелом.

Студенткињу Ивану К. је убио партнер гушењем.

Двогодишњу Петру Б. је удавио отац у кадици.

У фебруару месецу, у Лазаревцу, је Јасмина С. убила мужа Синишу ножем на спавању, леш увела у фолију и седам ћебади и поливала омекшивачем и напунила собу мирисним јелкицама за ауто, јер га је држала у стану више од десет дана. У стану је живело њихово троје деце, којима је рекла да је тата у болници. Потом је покушала

самоубиство, пререзавши себи врат.

Žene ubijene u 2022. godini. Foto: Printscreen Facebook, Društvene mreže, Privatna arhiva

DA SE NIKAD NE PONOVI!

DA SE VIŠE NE PONOVI! U Srbiji su samo ove godine ubijene 24 žene i jedna DEVOJČICA - zapamtimo NJIHOVA IMENA

Ubice su njihovi bivši ili sadašnji partneri i muževi, sinovi, očevi i drugi članovi porodice

Objavljeno: 30.12.2022. 21:00h • 13:15h

У мају се у Зрењанину догодило да је Тереза П. убила супруга Срђана тако што га је успавала лековима, па избола ножем пред својом ћерком из првог брака. Онда му је моторном тестером одсекла ноге и гениталије и кувала их у лонцу на шпорету.

После самоубиства Лесковчанке Биљане С. у дворишту своје куће, открила се истина о њеном мужу кога нико није видео ни чуо три године.

Протеклу годину је обележило и доношење пресуде Зорану Марјановићу за брутално убиство супруге Јелене 2016. године на насипу у Борчи. Зоран је у првостепеном поступку проглашен кривим и осуђен на 40 година робије. ♦

NI SRB ENG NAJNOVIJE VESTI BIZNIS SVET SPORT KLUB ZDRAVLJE #ZELJENI KUTAK

Zoran Marjanović prvostepeno osuđen na 40 godina za ubistvo supruge

Zoran Marjanović, koji je optužen za ubistvo supruge, pevačice Jelene Marjanović, proglašen je krivim i osuđen na 40 godina zatvora. Njemu je odmah određen pritvor, javlja Nova.rs.

Биљана Јаковљевић

ЖРТВЕ ТРАФИКИНГА

“Процењује се да се сваких 30 секунди у свету једно дете заведе као жртва људског трафикинга.”

Поента је идентификовати те жртве те обавити сигуран опоравак од последица људског трафикинга.

Једном стављене на сигурно, ове жртве добијају стручну медицинску помоћ како би се стекли услови да њихов опоравак почне.

Међународна агенција ДХТ активно истражује случајеве деце трафикинга.

Истраживања се спроводе на сваком нивоу ових криминалних трафикинг

организација почевши од тога како се таргетирају и проналазе, како починиоци дела рекламирају и продају децу за сех и финансије које су пресудно одговорне за овакве организације. Прикупљају се информације о криминалним организацијама које се могу искористити у ојачању законске регулативе и рада са владиним органима који се баве случајевима трафикинга.

Званичници процењују истражитељске налазе, док влада процени и изради

случај који аутоматски води сузбијању трафикинга међу децом.

ДХТ је посвећена асистирању како законских тако и приватних истражитеља који се баве лоцирањем несталих лица.

Одсек ФБИ забележио је 543,018 случајева несталих лица само у 2020. години. ДХТ партнери са посвећеним медицинарима раде са оваквим организацијама да би омогућили да жртве трафикинга добију све могућности неопходне да се врате у сигурно окружење у којем могу започети програм оздрављења. Ово се сматра кључним кораком ка сузбијању људског трафикинга. ♦

Драгана Батас

Данијела Ракић

Уредница часописа

Данијела је ауторка два документарна филма под називом: "Последњи рапорт" и "Јевреји у Србији", који су снимљени 2003. године. Бави се издаваштвом, продукцијом и консалтингом у култури и медијима. Више од четири деценије учествује у хуманитарним активностима и креира хуманитарне кампање. Од 2023. године уређује часопис "Хајр". По професији је дипломирани социолог.

Уредница часописа "Хајр" позива сараднике који желе да пишу за наш часопис и тако постану чланови редакције, да нам се јаве.

Удружење жртава насиља "Хајр"

ПОЗИВА ПАРТНЕРЕ, СТРУЧЊАКЕ И ВОЛОНТЕРЕ, ДА СЕ ПРИДРУЖЕ НАШЕМ УДРУЖЕЊУ.

Заједно можемо све!

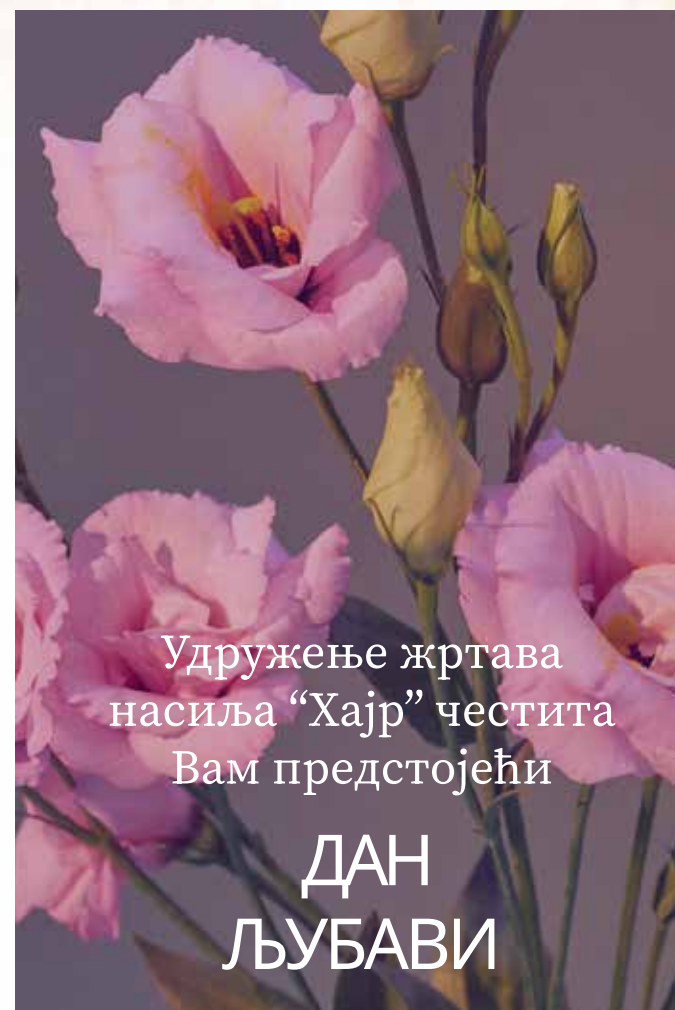

ПОЗИВАМО ГРАЂАНЕ ИЗ ЗЕМЉЕ И ИНОСТРАНСТВА, КОЈИ ЖЕЛЕ ДА ОТВОРЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ УДРУЖЕЊА "ХАЈР" У СВОМ МЕСТУ, ДА НАМ СЕ ЈАВЕ.

Захваљујемо се претплатницима на наш часопис

1 Верица Плавшић	16 „Моја база“ Биљана Филиповић	31 Natalija Bannwart ch
2 Хајрија Рамадани	17 Смиљана Стојановић	32 Жељко Будровић
3 Биљана Педовић	18 Јелена Илић	33 Ивана Ромић
4 Ђурђевка Шиметић	19 Неџмедин Саџипи	34 Сунчица Ђорђевић
5 Љубинка Милошевић	20 Калле Кнежевић	35 Славица Ратковић
6 Биљана Курдић	21 Маријана Моорис	36 Весна Ристић
7 Драган Стевић	22 Мире Удовичић	37 Биљана Ђоровић
8 Јелена Ђоровић	23 Надежда Сатарица	38 Љиљана Крстић
9 Предраг Марковић	24 Миодраг Пешић	39 Анђела Узелац
10 Предраг Меденица	25 Зорица Мршевић	40 Кадира Џенановић
11 Ана Стојановић	26 Љиљана Нешковић	41 Махмауд Масадех
12 Снежана Живановић	27 Вања Милићевић	42 Биљана Јаковљевић
13 Ирена Лења	28 Тијана Цветковић	43 Милена Екарт
14 Plinka Diethelm Dicic	29 Емилија Јаковљевић	44 Данијела Ракић
15 Биљана Миливојевић	30 Маријана Маринковић	45 Кристина Алијевић

"Bez sumnje, najpametnija stvar koju sam učinio u životu, je to što sam se sklonio od ljudi koji su mislili da bez njih ne mogu."

Čarls Bukovski

